Ч. 110 (12.766). Львів, середа 20. травня 1931. Оплату поштову уплачено готівкою. Рік LII.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і в Канаді 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-43.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.



## Знижка життєвої екзистенції.

*Львів, 18. травня 1931.*

Знижка урядничих платень має вже за собою цілу історію і поки ця історія скінчиться, готова розростися у цілу епопею. Ми ніколи не захоплювалися польським урядн. апаратом, який у цілій Польщі не стоїть на дуже високому рівні, а в нас, на землях, які стали наче кольоніями для урядовців із західної та центральної Польщі, відзначуються спеціяльними рисами. До забутого минулого належить фахова освіта й довга фахова практика урядовців, як єдиний мірник його здатности і вартости, поруч із такими — очевидно — прикметами, як безоглядна справедливість, вищість понад особисті, симпатії і гурткові та партійні програми, національна толерантність, ввічливість, скрупулятність і т. д. і т. д. Від коли приналежність до володіючого табору та більша або менша ревність у маніфестуванні приємних для влади почувань стала найкращим атестатом і найкращою „фаховою" кваліфікацією — польський урядничий апарат став ще рідше предметом адорації збоку українського населення, та й не лише українського бо й з рядів польського та жидівського громадянства нераз чути голоси різкої критики під адресою урядництва, якої відгуки відбиваються об сторінки їхньої преси. Історія останніх виборів ще більше підірвала „симпатії" ширших верств населення до урядництва. Окрему сторінку творить взагалі бюрократична система, введена у відродженій польській республиці від перших її днів істнування і потім щораз більше роздувана, поруч із системою адміністраційного централізму та відсування від участи в правлінні громадських і громадянських чинників (звуження та збюрократизування самоуправи).

Все це речі відомі і все це безумовно відбилося на байдужности громадянства супроти долі польського урядництва, яка зрештою була справді незавидна. Була — а від 5-ти тижнів стала ще менше завидною, ще менше блискучою. Вже й до того часу по польських кабаретах і в сатиричних журналах блукали дотепи, що аж надто прозоро крізь сміх слізми проблискували, як ось — мовляв — „Недовгі при вході до всіх міських парків і садів будуть висіти таблички з заборовою вступу державним урядовцям, — щоби охоронити дерева від обгризання їх з кори". І хоча, як сказано, мізерною, навпів голодовою екзистенцією державних урядовців мало хто зворушувався (дарма, що жертвою тих загальних настроїв падали і наші земляки на державній службі), всетаки сам факт такої екзистенції не підлягав нікому сумнівові. І тому немалою сенсацією дня стало розпорядження ради міністрів з дня 10. квітня ц. р., оперте на засадничому уповноваженні від сойму, що всім урядовцям знижується платню ще на 15 проц., а то шляхом відібрання дотеперішнього доріжняного додатку. Між своєрідними „арґументами" до такої постанови наведено теж — знижку цін у детайлічній продажі, яка нібито стала вислідом спеціяльної урядової акції.

Про причини такої засадничої ухвали сойму ми вже в той час згадували. Коли міністр фінансів приходить перед парлямент майже в останньому тижні перед кінцем конституційного речинця бюджетових дебат і драматично заявляє, що знижка урядничих платень дасть стільки-то міліонів ощадности і є єдиною можливістю ратувати бюджет від неминучого в кожному іншому випадку дефіциту, кожний парлямент на світі запукався би та мало який голосував би проти. Інша річ, що більшість парляментів висловила би передовсім недовіря такому міністрові, але чейже від т. зв. „Безпартійного Бльоку" не можна чогось подібного вимагати! Польські селянські партії голосували за цим внеском (формально навіть зголошеним п. Виживковським з „Хлопського Клюбу") на знак протесту проти хліборобської політики уряду, а всі українські посли — крім цього мотиву — ще з мотивів наведених на вступі цих уваг.

Зрештою, сам міністр фінансів застерігався, що скористає з того уповноваження щонайвище в осені, залежно від висліду жнив. Тут варта згадати, що офіціяльний комунікат Економічного Комітету Ради Міністрів з 9. січня рішуче висловився проти якоїнебудь редукції платень з господарських оглядів (ще дужчий спадок консумційної сили громадянства). Аж ось 10. квітня одним коротким обіжником „зредуковано" 15 проц. платні всім без розбору категоріям урядовців, не роблючи ріжниці між тими, які мали 300 зол. і тепер будуть брати 255 зол., і тими, що на 1000 зол. втратять зол. 150. Коли ж додати, що напр. народні вчителі втратили фактично окреме мешканевий додаток. — деякі категорії урядовців беруть нині до 20 проц. менше платні, ніж брали два роки тому, в часах, коли ще не було тієї феноменальної „знижки цін", але й були — взагалі трохи інші умовини життя!

Не диво, що серед урядництва закипіло. Кипить уже 5 тижнів. Ось останньої неділі відбулося 4-тисячне бурливе віче урядовців у Варшаві. Йдуть протести, погрози страйком, нарікання та — при цій нагоді — пригадки всіх гріхів господарської політики уряду. Справа стала „пар екселянс" політичною, бо її підхопили — з аж надто ясних причин — всі опозиційні групи.

І справа не є маловажною. Не є нею ані для урядовців, ані для уряду. Першим знижено не платню, лише екзистенцію — нижче її мінімальних норм. А уряд опинився в обличчю боротьби з найвірнішим своїм союзником, найпевнішою своєю підпорою: урядничим апаратом. Від 10-ти днів у Варшаві радять і радять. Ці наради окутані тайною. Кажуть: радять, як вийти з тієї ситуації, чи може не краще взагалі привернути назад 15 процентовий додаток? Спротив марш. Пілсудського поширювати розпорядок ради міністрів з 10. IV. на військових, ще дужче ускладнив справу, бо збільшив огірчення урядовців та захитав калькуляцією міністра фінансів. У звязку з цим, кажеться і про димісію п. Матушевського. В усякому разі теми для нарад і конференцій „рішаючих чинників" не бракне. Але й рішити щонебудь таке, щоби помогло а ще дужче не пошкодило — не легко..

Неприємними є пятилітні роковини травневої побіди...

**НА СХІДНІ ТЕМИ.**

## „Чорний континент".

**Італійська експанзія в Африці та конфлікт з арабським світом. — Занепокоєння у Парижі і Льондоні кольоніяльною політикою Мусолінія.**

Тепер, коли увага цілого світу зайнята пошукуванням методів боротьби з господарською крізою, у північній Африці, у т. зв. Триполітанії тихенько стався факт, який безперечно вподовзі віддбється голосною луною у політичних колах і пресі сусідуючих з Італією і заінтересованих її політикою держав. Перші познаки вже маємо у формі протесту, який арабська екзекутива в Палестині в порозумінню з кільканацяти шейками арабських племен розіслала у справі італійських насильств в Триполітанії, головно при зайнятті оази Куфра.

Перед кількома місяцями в Північній Африці трапився випадок, який на думку єгипетської преси може поважно вплинути на рівновагу, усталену від довшого часу на „Чорному континенті".

Італійські військові кольоніяльні відділи, посуваючися на південь від середземно-морського побережя Триполісу, зайняли оазу Куфра в Лібії. В Італії прийнято цю вістку з захопленням і деякі італійські часописи при цій нагоді оголосили, що це початок дальшої кольоніяльної пенетрації Італії в середину Судану. Тепер одинокою італійською кольонією в північній частині Африки є Триполітанія, здобута недовго до світової війни (1912 р.) від Туреччини. Італійське панування в цій кольонії впродовж часу від 1912 до 1928 р. відбувалося тільки на 150—200 кільометрах прибережної смуги, решта ж країни, заселеної войовничим арабським племенем релігійної секти сенусів, нічого собі не робила з італійського панування, яке було тільки номінальне. Завдяки цьому, кордони Триполітанії з Єгиптом, англійським і французьким Суданом не були точно окреслені.

Бідний характер Триполітанії, як пустинної країни з рідко розсіяними оазами, змушував Італію стати на шлях дальшої територіяльної експанзії в пошукуванню кращих теренів. Поширювати свої володіння в напрямах середземно-морського побережя було неможливо, — терени ці, як найбільше доступні та цінні, були докладно поділені поміж европейськими державами. Лишалася пенетрація в середину країни — невдячна тяжка боротьба за посідання пустинної Триполітанії (властиво Лібії).

З приходом до влади Мусолінія, цей останній рішуче взявся за опанування Триполітанії, якої проте, не вважаючи на криваві походи італійських військ, не щастило опанувати. Аж ось з немалим накладом коштів, енерґії та страт у людях фашистівській Італії вдалося осягнути першу фазу своєї північно-африканської експанзії. Опановано оазу Куфра, — першу більш вартісну територіяльну і стратеґічну (звичайно поза надбережною смугою, яку італійці мають від 1912 р.) одиницю.

Оаза Куфра по правді не є одною оазою, лише це великий комплекс оаз, що починається на південь (1.000 клм.) від порту Бен Ґазі в Киренайці, (східній частині Триполітанії) та тягнеться на просторі 200 клм. ширини й довжини. Віддалена на 600 клм. від найближчої заселеної місцевости в північній Триполітанії (Авділя) і майже стількиж від найближчої оази Сіва в західньому Єгипті, ця місцевість є вузловим пунктом караванних шляхів з Триполітанії до французького й англійського Судану, як також з Єгипту до озера Чад.

Положена глибоко в лібійській пустині, заселена войовничими бедуїнами, оаза Куфра завзято боронилася перед всіми італійськими експедиціями, маючи опору в гористому терені і врожайній богатій землі, через яку перепливає велика річка Ваді ель Фаріт.

Захоплення оаз Куфра запевнило італійцям реальну владу над Триполітанією. — Італія
має лібійський район та головно важний стра-
теґічний пункт, який запевняє контролю над
поважною частиною караванного руху поміж
Єгиптом, англійським Суданом і французькою
рівниковою Африкою. Має цей успіх і міжна-
родній характер, тим більше, коли згадаємо, що
комплекс оаз Куфра є близько кордонів фран-
цуських і англійських афоиканських кольоній.

га в найближчій будуччині може стати балою італійської експанзії в напрямку французького чи англійського Судану.

Нічого дивного, що в Парижі й Льондоні настало деяке занепокоєння, в наслідку якого є намір точно окреслити кордони італійської Триполітанії на сході і півдні. На які кордони зго-дяться італійці невідомо, але навіть, якби вгодилися на французькі чи англійські пропозиції, вони мають вже нині у своїх руках контролю поважної частини караванного руху в північній Африці і тяжко вже буде перешкодити італійцям в їх господарській експанзії в глибину „Чорного континенту".

Якщо Італії пощастить закріпитися в оазі Куфра, вона буде поважним чинником, який побіч Франції та Англії дістане голос у північній і рівниковій Африці.

Успіх італійців по 19-тилітнім пануванню тільки на побережю Триполітанії має ще одно значіння: „Мусоліні старається переродити італійське громадянство, защіплюючи йому специфічну „кольоніяльну психіку".

Очевидно, важним моментом дальших італійських успіхів чи невдач буде образ італійсько-бедуїнських взаємин. Наразі, як писали ми вище, починаються голосні протести проти італійських насильств. Через теоретичний італьо-єгипетський кордон, на територію Єгипту постійно прибувають великі ватаги бедуїнів, які тікають від страшних насильств італійських окупаційних військ, — так подає каїрський кореспондент льондонського „Таймсу". Орґан єгипетських націоналістів „Феллах аль Мафі" оголосив відозву лібійських арабів до магометанських паломників Мекки, закликаючи до бойкоту італійських товарів з огляду на жорстоку поведінку італійців з арабами в Лібії. Магометанська опінія Палестини, Сирії та Іраку гостро протестує проти випадків в т. зв. Триполітанії, — будинки італійських представників і консулятів є під охороною поліції.

Італійська експедиція до оази Куфра сильно здενервувала магометанський світ, але її використають певне й інші европейські держави — контрагенти на „Чорному континенті".

*Л. Л.*

# За океаном.

### Замітне свято молоді в честь Шевченка в Нюарку.

В неділю 5. квітня ц. р. в год. 7. веч. відбулося в Українській Галі при Корт стріт в Нюарку мабуть одиноке в своїм роді Шевченківське свято в Злуч. Державах, заходом Союзу Української Молоді. Коли членкиця товариства, студентка Евгенія Калакура, скінчила свою промову про культ Шевченка як суспільного реформатора, опала жовто-синя заслона, завішена перед сценою і зпоза заслони показався замальований образ Тараса як молодого хлопця, намальований таки своїм артистом, студентом нюйорської Академії оф Дізайн, Петром Біликом. Опісля розпочався концерт під проводом п. Теодозія Каськова. Концерт виказав, що нюарська молодь має між собою знамениті співацькі, музичні, декляматорські та бесідницькі таланти. Марія Роговська, предсідниця Союзу Української Молоді, виголосила добрий відчит про Шевченка, хор відспівав зовсім удачно кілька пісень, а Мирослав Сидорович, Степан Тарнавський, Софія Шумейко, Павло Дідилівський, Ольга Гладка, Ольга Хома, Текля Творищук, Анна Мусійчук і Текля Паращук віддеклямували зі зрозумінням вибрані поезії Шевченка. Степанія Липка віддеклямувала в англійському перекладі Шевченкове „Минають дні" — „Іч дей говс бай" серед загальної тиші. Переклад вийшов удачно в її інтерпретації. Пелагія і Богдан Приходи відіграли прегарну вязанку українських пісень на скрипці при фортепяновім акомпаніяменті своєї молодої вчительки, панни Любки Каськів. В антракті, між першою і другою частю, виголосив промову про взаємини американської молоді українського роду з українською молодю на Україні гром. Семен Демидчук з Ню Йорку, а загальне „Ще не вмерла" закінчило це виїмкове свято в честь Шевченка.

### Українська клініка В Шикаґу.

Медицина в теперішньому часі поступає з кожним днем вперед, тому лікарі спеціялізуються в поодиноких галузях медицини, щоби могти краще обслуговувати пацієнтів. За почином д-ра Мирослава Сіменовича засновано в Шикаґу українську клініку, в якій працює цілий ряд лікарів з усіх галузей медицини. Клініка дуже гарно уладжена і гуртує добрі лікарські сили. Кожний пацієнт, який зайде до клініки, може бути певний, що його буде оглядати лікар, який є фахівцем від тої хороби, на яку він недомагає. Треба повитати почин д-ра М. Сіменовича, який перебрав орґанізацію цеї першої української клініки і довів до її створення. Будинок Виктори Билдинґ перероблено по вимогам лікарів, у ньому уладжено окремі ляборатори для Екс-рей та інші кімнати. Вже почалася праця в клініці. Адреса клініки: 2006 Вест Шикаґо улиця, Виктори Билдинґ.

### Перші українці пачковані з Канади до Злучених Держав літаком.

Читаємо в ґазеті „Український Католицький Вістник" Дітройт, Мишиґен: „Дня 30. січня арештували ам. еміґраційні власти Теодору Костюк, літ 24, з Вашковець (Буковина), українку, з чотиролітньою дочкою Евгенією, за нелеґальний побут у Злуч. Державах. При переслуханні вийшло на яву, що в листопаді 1929 Теодору Костюк з донечкою Евгенією і чоловіком Миколою Костюком перевезено аеропляном з Виндсор (Канада) до Дітройт, Мишиґен. Розуміється, що Теодору, її чоловіка і їх дитину депортують до Европи. Покищо Теодору з дитиною доручили іміґраційні власти тутешньому українському душпастиреві, о. Сембратовичеві, під опіку, а її чоловік сидить у тюрмі. Небавком з транспортом відішлють їх на Буковину. Мабуть Костюки — це перші українці, котрих перепачковано з Канади до Америки аеропляном.

### Український компоніст у Канаді.

Як повідомляють з Торонто, Онтеріо, до Вінніпеґу прибуде український компоніст А. Ілляшенко, котрий постійно живе на Сході. Ілляшенко родився в Петербурзі в 1884 році, де вчився музики. Підчас війни був представником російського Червоного Хреста у Франції, а відтак в Румунії. В останніх часах він учив теорії музики в консерваторії в Брукселі, а до Канади прибув мин. року в жовтні.

# Після смерти д-ра Івана Куровця.

### Вислови співчуття з приводу смерти заслуженого громадянина.

Наша редакція дістала з приводу смерти видатного громадського діяча і заслуженого для нашої культури патріота ще такі вислови співчуття на письмі:

**I. Від о. Степана Онишкевича**, видатного нашого громадського і політичного діяча, передвоєнного посла, шкільного товариша і товариша праці Покійного, наспів лист такого змісту:

„Про смерть бл. пам.. д-ра Івана Куровця довідався я з „Діла" в день його похоронів 15. ц. м. по пол. Тому то не взяв я в них участи, чого дуже жалую. Прошу приняти вислови мого глибокого співчуття з причини великої втрати, яку понесли УНДО, українські установи і ціле українське громадянство наслідком смерти Покійника. Саме недавно писав до мене Пок. д-р І. Куровець, щоби кількох нас живучих шкільних товаришів святкувало 50-ліття зложення ґімназіяльної матури. Однак цього свята Йому вже не довелося діждати. З поважанням **о. Степан Онишкевич.**

**II. Від посла д-ра Ів. Макуха**, адвоката в Товмачі, голови УСРП, товариша праці Покійного ще з передвоєнних літ, наспіло на руки редакції письмо, заадресоване до президії УНДОбєднання, такого змісту:

„Велику втрату понесло наше громадянство з причини смерти д-ра Івана Куровця. Його всебічна праця на всіх ділянках нашого громадянського життя залишить незатерті сліди. Зокрема Його стійкий і чистий характер відбивав дуже в нинішній добі частих змін політичних переконань. Як Його довголітний прихильник і співпрацівник у соймі, клоню голову перед Його сильним духом та хрустальним характером і висказую Вам щире співчуття по втраті визначного діяча-громадянина". — З високим поважанням **д-р Іван Макух.**

---

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 20. ТРАВНЯ 1931.

Е. ОНАЦЬКИЙ.

# Лист із Риму.

### На „Святому Острові"...

— Алльо!..
— Алльо!..
— Кореспондент „Діла"?..
— Так...
— „Обєднання бувших вояків Великої Війни" запрошує Вас на екскурсію до „Святого Острова"...

— І ось десять великих гарних автомобілів з кореспондентами закордонних часописів жене по вузенькій, сірій, ніби сталевій стяжці Остієвої дороги, що має довести нас до „Святого Острову", — 27 кільометрів від Риму.

Святий Острів або — з італійського — Ізоля Сакра... Хто і чому назвав його так? Невідомо. Але Прокопій, письменник VI. ст. по Хр. каже, що вже в його часи він мав таку назву. Пізніше, десь у початку VII. ст. одна давня латинська Космографія, яку приписується звичайно Етікові, змальовує Святий Острів такими привабливими фарбами:

„Острів, що його формує Тибр між містом Порта Траяна і Остією, є багатий на рослинність і приємний з кожного погляду. Там ніколи не бракує пасовиськ — ані в літку, ані в зиму. До того ж у зимові місяці він увесь вкривається рожами та іншими квітами, і — через своє запашне повітря — заслуговує на назву — Лібана мами Венери"...

Залишімо на боці Венеру. Присутні товаришi-кореспондентки мимоволі викликають цілком інші думки — але щодо квіток і повітря. Вітер від моря несе нам цілі хвилі пахощів, і полекузи зелен. просторн високої соковитої трави, перериванi білими плямами ніби першого снігу — незнаних мені білих квіток.

Ах, чому я не ботанік?! Впав би я в цю велику привітну траву, перебирав би стеблину за стеблинкою, розглядав би квітку за квіткою, розмовляв би з ними про містичні чари життя в обіймах пестливого вітру, називав би їх — кожну — своїм власним їй лише привласненим йменням — і, впивався їх солодкими пахощами, пестив би руки, обличчя оксамитом їхніх ніжних пелюстків, жив би примітивним життям цілої природи, пропускаючи його через призму інтеліґентських почувань!... Які гармонії булоб можна створити, які ґами незнаних півтонів пізнати!..

Але летять автомобілі, біжить рвучке міське невгамонне життя, і нема змоги ані спинитися, ані влитися в інтимність оточення... Вперед, скоріше, вперед!.. В очах лише блимає від цих чорних ліхтарняних стовпів, що ними густо обставив Мусоліні новий шлях до моря. В ночі від них тут так світло, як рідко в якій з головних вулиць Риму, але тепер — в промінях ясного сонця — ці чорні тіні так настирливо й прикро ріжуть тло спокійної зелені...

Аж ось і приїхали. Президент Обєднання, п. Орсоліні-Ченчеллі, посол, водить нас сам особисто по ріжних боніфікаційних установах, показує величезні дорогі машини — одні для осушки ґрунту, другі для іриґації, треті для ріжних хліборобських робіт. Показує нові, щойно вибудовані будинки — трицять дві хати селянські — чисті й привабливі, два хліви для корів, комори для збіжа, ріжні модерні майстерні для направки хліборобського приладдя... Подає цифри і дати: Обєднання бувших вояків великої війни повстало вісім років тому з початковим капіталом 300 мілiонів лірів, громадської підписки, а якби народня підписка не дала тої суми, уряд мав доповнити недостачу зі своїх коштів. І от за вісім років капітал Обєднання (в ріжних добрах) перейшов уже один міліярд з тим, що готівки є на 250 мілiонів лірів.

Ми всі здивовані, і він пояснює: Блискучий розвиток Обєднання треба завдячувати великій підтримці уряду і його зрозумінню наших інтересів. Всі сконфісковані добра бувших ворогів — австрійців і німців — перейшли в наші руки, і їх обчисляють на десятки міліонів. Крім того, ми маємо можливість купувати землі по особливо сприятливих цінах, так, що, після переведення всіх потрібних робіт для меліорації ґрунту, можемо продавати її нашим членам (на виплат річними внесками) хоча і по дешевій ціні, але всеж завжди з певним зиском. Так, наприклад, тут на Святому Острові ми купували землю по 2 тисячі лір за гектар, а продаємо — по 17—18 тисяч за гектар. Як бачите, ріжниця в ціні дуже велика, і ми, без сумніву, маємо великий зиск, але, з другого боку, не забувайте, що ми вкладаємо в ту землю велику працю і великі капітали. Досі на Святому Острові на меліораційні роботи витрачено вже 9.279.613 лірів. Причому засипано болот на просторі — 105.000 кв. метрів, осушено болота — 450.000 кв. метрів; прокладено дороги на 32.500 метрів, систематизовано ґрунту для іриґації — 900 тисяч кв. метрів, вирівняно ґрунту (засипування ям, яруг тощо) — 500.000 кв. метрів... А треба вам сказати, що не вважаючи на зусилля попередніх урядів, які вкладали величезні засоби для оздоровлення цієї місцевости, спустошеної малярією, на цілому Святому Острові, до нашого приходу, обробляли лише 180 гектарів землі, — а все інше — це були піски та болота, тепер-же ми маємо вже оброблених 1225 гектарів...

Цифри роблять враження... Цифри завжди роблять враження, це їхня властивість. І навіть я, при всій своїй вродженій до них ненависти (найнижчі ноти в ґімназії я мав завжди з арит-

# Український виклад у берлінському радіо.

**Виклад д-ра Опанаса Шевчукевича. — Відгук серед слухачів.**

15-го травня вечором відбувся в берлінському радіо інтересний виклад українського лікаря й різбаря, д-ра Опанаса Шевчукевича, про його враження й переживання на Гуцульщині. Виклад д. Ш. був добре виголошений та гарною німецькою мовою і причиниться безперечно до популяризації українського імени, подібно як і попередній виклад д. Ш-а, що зробив дуже гарне враження і приніс прелеґентові цілу низку інтересних листів і запитів від наймолодшої німецької, а навіть української згерманізованої ґенерації (виклад був м. ін. призначений для молоді). Щоб показати, який цінний відгук мав цей перший виклад д. Шевчукевича, подаю нашим читачам бодай кілька уривків із багатьох листів, адресованих до центр. радіової дирекції в Берліні та до самого п. Ш-а.

„Дорогий Пане Опанасе! Я сама маленька українка. Я і мої німецькі приятельки хотілиб дуже радо довідатися більше про гарні звичаї та обряди мого народу, от нпр. про Великдень, Різдво й весілля. Також хотілиб ми знати, чому українці в такому врожайному краю, як Буковина, такі бідні. Наші німецькі приятельки хотілиб теж знати більше про наших Січових Стрільців, тай загалом уже тепер тішимося найближчим викладом про Буковину та Гуцульщину“...

В. Г. з Потсдаму слухав теж викладу з інтересом, хоч йому тільки 13-ий рік:

„Мене дуже цікавить Ваш край та Ваш великий нарід. Може скажете нам коли більше про те, як йому поводиться тепер після війни і як тепер там виглядає“.

Із Швайцарії відгукнулася теж землячка, яку незвичайно втішив виклад про Україну. Г. В. з Зуль була дуже задоволена викладом про Буковину підчас війни. Тепер вона хотілаб враз з товаришками довідатися про шкільні справи на Буковині.

А. В. із Зарбрікен ще дуже маленька дівчинка, але дуже зацікавилася „великим козацьким народом і гарними українськими народніми звичаями“, про які їй врештою оповідав вечорами її „тато“, що підчас війни був у Галичині та на Буковині й до сьогодня не забуває, який то „гарний та щирий той український нарід“.

А. Ф. з Гіршберґу-Куннерсдорфу зачала щойно девятий рік, але дуже сподобала собі виклад про українську Буковину. Що було їй ще неясне, те пояснив їй батько. Все у викладі було для неї таке нове, гарне й цікаве, що вона жде нетерпеливо на другий заповіджений виклад про гуцулів.

Таких, нераз дуже довгих листів із захопленням Україною і її народом надійшло аж 37. Наглядний та гарний успіх, за який треба бути вдячним шан. прелеґентові.

**З. Кузеля.**

**Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямнім!**

# Куди вони прямують?

**Радянський дампінґ і на фронті молочарських продуктів.**

У місячнику „Кооперативне Молочарство“, органі Краєвого Молочарського Союзу „Маслосоюз“ за травень ц. р. находимо цікаву статтю п. н. „Перспективи масляного ринку в надходячім сезоні“. Автором статті є п. В. Моніл з Берліна. Застановляючися над невідрадними перспективами масляного ринку в надходячому сезоні, він старається найти і причини такого явища. Вони, на думку автора між іншим такі:

„Загальне насичення масляного ринку, а в звязку з ним і знижка цін — наступила би була ще в попередніх роках, якщо Союз Радянських Республик не зменшив би свого експорту з 1.200 тисяч бочок (перед війною) на 400—500 тисяч бочок тепер, то є на 700—800 тисяч сотнарів менше. Це рівняється майже побільшенню експорту масла з прибалтійських країв і Польщі. Як бачимо, рівновага на масляним ринку держалася тільки наслідком зменшення експорту з СРСР.

„Одначе незвичайне скрутне економічне положення в СРСР примушує вивозити в дуже великих кількостях навіть ці продукти, які є потрібні для внутрішнього ужитку. В таких умовинах, як ми знаємо, вивозиться дерево, збіжжя й інші продукти, котрі знова за границею продається по дуже низьких цінах. Загально називається це дампінґом.

„Тепер прийшла черга на сильний експорт масла з СРСР. В СРСР побудовано декілька фабрик марґарини, які будуть продукувати значну кількість марґарини для міських осередків. Крім цього осінню закупили вже і далі будуть купувати в більших кількостях готову марґарину в Анґлії, Німеччині, Данії і т. п. Словом панууча партія в СРСР, щоби виповнити свою „пятилітку“, постановила збільшити експорт масла, вводячи насильно споживання у себе марґарини, рослинного масла і т. п. Словом рішено збільшити експорт масла зі шкодою його споживання внутрі краю. Тепер пригляньмося, яке збільшення експорту може дати зменшення внутрішньої консумції в СРСР, беручи за підставу споживання масла хоч би 120 міліонів осіб населення.

„Зменшення 1/8 фунта на мешканця в рік дасть надвишку 150.000 сотнарів; 1/4 фунта — 300.000 сотн.; 1/2 фунта — 600.000 сотн.; 1 фунт — 1.200.000 сотнарів.

„З цього виходить, що *через незначне зменшення споживання масла в СРСР можуть залишитися дуже великі скількости масла для експорту*.

„Наслідки цього відбились би безперечно некорисно на світовому ринку коштом скорочення пайку радянського населення, що перебуває під строгою „диктатурою пролетаріяту“.

„Радянські торговельні установи рішили перевести дампінґ передовсім на анґлійському ринку і вже заявили в пресі, що кинуть на анґлійський ринок у надходячім сезоні на 300 тисяч бочок більше, ніж у минулому році. Задумують також збільшити експорт до Німеччини, але в меншім розмірі.

„Продукуючим краям відомо, що збут масла в найближчій будуччині буде значно утруднений, тому вони вже тепер, згідно з нашими інформаціями, журяться дуже орґанізацією своїх складів і представництв на заграничних ринках. Рахувати на те, що цілу продукцію масла поміститься на краєвім ринку, без надвишки і перешкод, тепер при такій ситуації дуже тяжко і тому одиноким ратунком є *скріпитися на заграничних консумційних ринках*.

„Головно молочарська кооперація мусить скріпити, згідно потворити свої орґанізації збуту на заграничних світових ринках, щоби вийти цілo саме тепер, коли можна сподіватися сильних потрясень на світових ринках збуту масла“.

метики!), вдивляючися у натхнене обличчя голови товариства, почуваю себе зворушеним...

Але жду чогось іншого... І дійсно, закінчивши огляд усіх величезних здобутків Обєднання на шляху до — як думають — нового великого майбутнього, ми поринаємо цілковито, з душею і тілом, в споглядання здобутків на шляху до великого минулого.

Памятаєте цифру „500.000 кв. метрів“, що її голова приклав до рубрики — „вирівнання ґрунту“? Отже оте власне вирівнання ґрунту привело несподівано, яких шість місяців тому, до одної з найважніших знахідок в світі римської археольоґії. Здавалося, ніби там, недалеко від рудоватої давнички св. Іполита, простягалися лише піскуваті горби, що їх навіє вітер і що були поважною перепоною для поширення культурної площі. Необхідно було їх зрізати геть. Але тільки почалася робота, як ось виринають з піску якісь мури; риють далі — виходить трьохкутний фронтон; ще далі — зявляються двері надгробку. Входять у середину — мури ґрають барвами фресок, мозаїк, свіжих, неушкоджених... Директор розкопів в Остії, проф. Кальца накладає негайно свою руку на знахідку і умовляється з „Обєднанням бувших вояків“, щоби віддало в його розпорядження всю ту місцевість. Поінформований про знахідку Мусоліні, асиґнує з власної ініціятиви 100.000 лірів і робота кипить! За шість місяців перед нашими очима простягається цілий некрополь. Перше відоме світу римське кладовище. Досі археольоґія знала лише етруські некрополі. Щож до римлян, то встановилася думка, що римляни ховали своїх покійників лише в родинних мавзолеях чи колюмбаріях вздовж доріг і шляхів, з яких найславніша Віа Аппія, що ще й досі приваблює до себе туристів з усіх країв світу — своїми руїнами колись пишних надгробків та красою положення.

(Докінчення буде).

**СКРІПИТИ ФРЕКВЕНЦІЮ нашої молоді в середніх школах є нашим обовязком. Тому влаштовуймо негайно безплатні підготовні курси до ґімназій, виділових шкіл та учительських семинарій! Засновуймо скрізь дешеві бурси — для бідних селянських дітей! —**

# III. Зїзд

**УКРАЇНСЬКИХ ПРИРОДНИКІВ, ЛІКАРІВ ТА ІНЖИНІРІВ.**

**У днях 24. і 25. травня ц. р. у Львові.**

Дня 24. і 25. травня ц. р. відбудеться у Львові III. Зїзд українських природників, лікарів та інжинірів. У неділю 24. травня в год. 9.30 відбудеться відкриття Зїзду в салі „Української Бесіди“ (Народній Дім) і перше спільне засідання всіх секцій. В неділю пополудні і в понеділок передполуднем відбуватимуться наради поодиноких секцій: природничої, лікарської та інжинірської. В понеділок пополудні: друге спільне засідання всіх секцій, де будуть зроблені підсумки праць поодиноких секцій і обговорені науково-орґанізаційні справи.

Кураторія Л. Ш. О. видала обіжник ч. 11 5457/31 з дня 5. V. 1931 р. до всіх середніх наукових заведень з уповажненням для дирекцій дати професорам, що хочуть взяти участь у зїзді, потрібні відпустки.

Орґанізаційний комітет Зїзду вислав уже запрошення з подрібною програмою на всі знані йому адреси заінтересованих в цьому зїзді установ і поодиноких осіб. Якщо хто із заінтересованих запрошення не одержав, чи то задля неточної або хибної адреси, чи з якої іншої причини, просимо звернутися на адресу: д-р Юліян Кордюк, Львів, вул. Чарнецького 24, I. пов.

—o—

# Дивний приказ.

**Конфіската членських виказок тернопільського „Сокола“. — Не можна співати сокільського гимну!**

Окружна команда поліції в Тернополі у порозумінні з Воєвідським Виділом публ. безпеки видала до своїх повітових команд поліції приказ відібрати від українських Соколів усі членські виказки та заборонити співати сокільський гимн. Нижче подаємо дослівний зміст постанови тернопільського повітового суду в цій справі.

„Sąd Grodzki, wydział V. w Tarnopolu dnia 5. IV. 1931. Lcz. Ko 195/33/2 Sąd Grodzki w Tarnopolu w sprawie prasowej, na wniosek Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnopolu z dnia 1. IV. 1931. Lcz P. rp. 17/31. dnia 3. IV. 1931. postanawia: na zasadzie § 492 austr. p. k. zarządzić zniszczenie drukowanych legitymacji członkowskich Stowarzyszenia „Sokil“ w Tarnopolu, zawierających na trzeciej stronicy ustęp p. t.: „Desiat zapowidej ukrainśkoho Sokoła“, a na czwartej stronicy pieśń p. t.: „Sokilśkyj hymn“, oraz zakaz dalszego ich rozpowszechniania“.

Uzasadnienie: Powyższe postanowienie uzasadnia przepis § 9 ustawy prasowej z d. 17. XII. 1862 L. C. Dz. p. ex 1863.

Цею справою занявся тепер Сокіл-Батько у Львові.

# Ювилей С. Ф. Русової.

**Свято в Українському Високому Педагоґічному Інституті у Празі.**

В Українському Високому Педагоґічному Інституті ім. М. Драгоманова у Празі відбулося дня 7. травня ц. р. прилюдне шкільне інститутське свято — урочиста ювилейна академія на пошану заслуженої української громадянки, професора того Інституту Софії Хведоровни Русової, з нагоди 75-их роковин її народин.

Свято це, задумане спершу як шкільне інститутське, набрало в дійсності широкого загально-громадського значіння. Бо хоч повідомлення про це свято, як суто шкільне, вислане було тільки до місцевих українських високих шкіл та інших педаґоґічних інституцій і орґанізацій, бажання взяти участь у ньому виявили разом з Педаґоґічним Інститутом і ширші кола української еміґрації. Невеликі салі Інституту були переповнені, а на адресу Інституту надійшли 23 привітання для Ювилятки.

Академію відкрив ректор проф. д-р В. Гармашів. Вказавши в теплій промові, звернеиій до Ювилятки, на заслуги її, як громадянки, а передовсім як невтомної робітниці на полі Ін- освіти й культури, педаґоґа і професора Інституту, він сердечно вітав її від професури, адміністрації і всіх співробітників Інституту, а вкінці проголосив їй „славу“, підтриману всіма зібраними.

По промові ректора виголосив довший реферат проф. Л. Білецький, змалювавши, як упродовж цілого свого життя від ранньої молодости шановна Ювилятка невпинно працювала віддано й неухильно на полі ґромадської і культурної діяльности.

По рефераті з привітальною промовою виступив представник студентства, голова Інститутської Академічної Громади п. С. Бичков-

ський, при чому студентки піднесли Ювілятці китицю квіток. А далі ректор прочитав надіслані привітання. І тільки привітання від дітей українського дитячого притулку в Подєбрадах, написане самими дітьми в піднесеному ними альбомі з фотографіями з життя притулку мило по дитячому прочитав сам „делеґат" Івасик з Подєбрад. Від Українського Жіночого Союзу в ЧСР піднесено квіти, а від Українського Педаґоґ. Товариства — артистично виконану адресу в українському стилі.

Привітання прийшли від: 1) Українського Академічного Союзу, що обєднує всі українські високі школи в ЧСР і ріжні культурно-наукові орґанізації, 2) Українського Університету в Празі, 3) Української Господ. Академії в Подєбрадах, 4) Української реформ. реальної ґімназії у Ржевницях, 5) Природн.-Математ. Т-ва при Педаґ. Інституті, 6) Українського Жіночого Союзу в ЧСР, 7) Українського Педаґоґ. Товариства, 8) Т-ва українських професорів вищих шкіл, 9) Української Учительської Спілки, 10) Українського Республ.-Демократичного Клюбу, 11) Жіночої Націонал. Ради, 12) Спілки закінчивших вис. школи в ЧСР., 13) Союзу українських інжинірів, 14) Комітету українського дитячого притулку в Подєбрадах, 15) Допомогового Комітету при українській ґімназії в Ржевницях, 16) пластунів і пластунок української ґімназії у Ржевницях, 17) учениць ґімназії, 18) О. Олеся, 19) ґрупи бувших учнів Ювилятки — співробітників інтернату ґімназії, 20) співробітників дитячого притулку в Подєбрадах, 2 ) дітей-вихованців притулку, 22) п-ва Шляхтиченків і 23) п-і Темешко, б. завідуючої притулком.

Шановна Ювилятка в довшій промові відповідала на привітання, скромно підкресливши, що коли вона — замолоду білоручка-пяністка — стала народницею і віддала всі свої сили і здібности на служення українському народові і культурі, то завдячує це не собі особисто, а тому високо ідейному й патріотичному оточенню Старої Української Громади, котре раз на все зробило її демократкою і гарячою українською патріоткою.

Присутні витали Ювилятку гучними оплесками, а хор Інституту урочисто проспівав „Многая літа".

---

## Свято Шевченка в Лодзі.

Лодзь, 15. травня 1931.

Дня 9. травня ц. р. Скомненька саля YMCA при вул. Пйотрківській 89 гарно вбрана. З правого боку на сцені стіл, накритий українським килимом, а на ньому в фарбах та роскішних рямках портрет Шевченка. Полтавський рушник над портретом — багато живих квітів на столі. По середині сцени великий тризуб, в українських (з Гуцульщини) богатих рамцях, золотом вишитий, на блакитнім оксамиті, а навколо тризуба вишитий сріблом напис „Бережи славу і волю України"! Два великі національні прапори звисали над тризубом.

При вході на салю п-і Ліницька припинала кожному національну стрічку та вручала програму зі вставленною карткою могили співця України. В 8. годині веч. інж. Дмитро Ліницький вступним словом відчинив Академію, познайомивши авдиторію зі значінням творчости Шевченка. Хор під його орудою проспівав потім „Заповіт". З черги полковник Іван Нагнибіда прочитав палко святочний реферат. Реферат зробив на присутніх величезне враження. Після того хор виконав: „Чого мені тяжко", кант. про Почаївську Богоматір, „Гуляли", „Зазуля" та „Ой поїхав Ревуха".

В часі концерту Надія Байдаківна (8 літ). Тамара Сонишко (7 літ) та Ольга Сонишко (5 літ) гарно прочитали вірші з творів Шевченка. Молодий талановитий бандурист п. Клевчуцький, що прибув спеціяльно з Каліша, відіграв кілька історичних дум.

В 11. годині вечора гимном „Ще не вмерла", що його відспівали всі присутні, закінчилося наше свято в далекій Лодзі. На святі були присутні як наддніпрянці, так і наддністрянці, разом більше як 250 осіб обох полів.

Г.

—o—

## Біржа.

**Гроші.**

Американський долар 8·91·75—8·92·00, канадійський долар 8·81·50—8·82·00, чеська корона 0·26·50—0·27·00, австрійський шілінґ 1·25·00—1·25·50, румун. лей 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·35·00—0·35·25, швайцарський франк 1·72·00—1·72·50, фунт штерлінґів 43·25·00—43·60·00, радянський червінець 0·00—0·00, німецька марка 2·12·45—2·12·55

Золото: 20 корон 36·70·00—36·70·00 20 франків 35·50·00—36·50·00, 20 німецьких марок 42·00·00—42·40·00 10 російських рублів 46·50·00—47·00·00.

Срібло: Австрійська корона 0·3[illegible]·00—0·36·50, 5 австрійських корон 0·00·00—0·00·00, австрійський фльорен 0·95·00—1·00·00, російський рубель 0·00·00—0·00·00, копійки за рубель 80·00—83·00.

---

# Матеріяльне положення „Рідної Школи".

(Стаття надіслана.)

Знаю наперед, що оцю статтю прочитає небагато людей, бо сам наголовок її їм уже вистарчає. Та все таки у слідуючих рядках не хочу завзивати стереотипно до жертвенности, а бажаю звернути увагу громадянства на справжню хвилю **крізи**, що її переходить сьогодні на ріднoшкільному полі наш нарід. На недавньому Загальному Зїзді „Рідної Школи", не зважаючи на торжественний настрій з нагоди 50-ліття та не зважаючи на вдачну спробу п. Л. Ясінчука своїм погідним і змістовним рефератом викликати бальоре враження — панувало все таки пригноблення серед делеґатів: свідомість катастрофального положення останків нашого шкільництва, а ще гірше почування якогось безсилля негайно і гідно зарадити лихові. Головна Управа з довгами; Кружки ще гірше (хоч перегляду стану поодиноких кружків з фінансовогоо боку на Зїзді не було). Учительство справедливо домагається управильнення свого вивінування (особливо по розвязанні ґімназій „Р. Шк." в Рогатині і Дрогобичі). Тільки відірвані голоси проектували зосередити фінанси „Р. Шк." у Львові на весь край, а наше селянство дало доказ і на цьому Загальному Зїзді, як дуже на серці лежить йому справа „Р. Шк."

На Зїзді висловлено подяку Жертводавцям, завізвано Громадянство до збірки „Основного Фонду" з нагоди 50-ліття... На внесок проф. М. Демчука з Перемишля „Заг. Зїзд звертається по поміч до української еміґрації в Америці, зокрема до Обєднання, що останніми часами зібрало на краєві потреби великі суми (понад 24.000 долярів), з яких ще біля 20.000 долярів до краю не надіслано. З огляду на те, що з усіх краєвих установ та орґанізацій ніхто не потребує так негайної і великої помочі, як „Р. Шк.", кличемо Обєднанню: Всі гроші на „Р. Школу"!

Але це все не вистарчає. **Кріза не може тревати довго.** Не можемо бути на довше без своєї школи і свого виховання. Весь край подбає про те, щоби всюди, де тільки є українські діти, була й відповідна українська школа. Фонди найдуться в народі і мусять найтися. Це будуть „останні гроші", але їх видається на найціннійше, а ним є „Рідна Школа".

**Евген Яворський,**
делеґат на Загальний Зїзд „Рідної Школи" з Яворова.

---

# Зі сцени й естради.

**Концерт бандуристів Місевича і Ґонти.**

Концерт двох відомих наших кобзарів-бандуристів Місевича і Ґонти, що відбувся у пятницю 15. ц. м. в салі Лисенка, стягнув, на жаль, небагато публики. Прикро вражало, що всі перші місця світили пустками, так, що якби не молодь, то прийшлось би було концерт хіба відкликати.

Програма вечора складалася з трьох частин. У перших двох почули ми цілу низку історичних дум, пісень побутових, кант про Почаївську Богоматір, пісню до слів Р. Купчинського „Лети, моя думо" і інші. В третій частині відспівали оба бандуристи в супроводі бандур цілу низку дрібніших веселих пісень, в яких густо розсіяні перли народнього гумору; крім того відограли кілька народніх танків з найріжнороднійших земель Української Землі.

Концерт залишив по собі якнайкраще враження. Публика витала ентузіястично обох виконавців і дякувала їм щиро за гарно проведений вечір.

**І. Н.**

---

### РАДА ЛІҐИ НАЦІЙ.

18. травня в год. 9.30 передпол. отворили сесію Ради Ліґи Націй. Потім ішла дебата над австрійсько-німецьким протоколом у справі митної унії. Мін. Гендерсон домагався, щоби цю справу переслали трибуналові справедливости в Газі для заопініювання, чи така конвенція дасться погодити з міжнародніми зобовязаннями Німечини й Австрії. Бріян прилучився до Гендерсонового предложення та домагався, щоби Німеччина й Австія здержали переговори в тій справі аж поки про неї не висловиться Гаський трибунал.

Мін. Курціюс відповів, що його уряд розглянув положення під правним оглядом і мусить відперти всякі закиди. Після німецько-австрійського договору Австрія й далі буде самостійною господарською державою. Німецький уряд не має нічого проти того, щоби правну сторону справи предложити міжанродньому трибуналові в Газі.

### З ЕВРОПЕЙСЬКОЇ КОМІСІЇ.

**Промова Літвінова.**

18. травня пополудні на засіданні комітету студій над европейською унією промовляв комісар закордонних справ Літвінов. Він доказував, що справжне джерело світової економічної крізи є в капіталістичнім устрою. Критикував теперішнє положення в Европі. Наслідок крізи дається відчувати і в СРСР. Крім господарських причин є тут і політичні причини. Підвишка податків, постійне збільшування видатків на зброєння обтяжують европейські народи, а творення нових европейських союзів каже побоюватися, що Европа є перед новою війною.

### ФРАНЦУСЬКІ ЛІТАКИ ОСІЛИ В НІМЕЧЧИНІ.

З Берліна повідомляють, що на лет. майдані Шайнфурт осіли 3 французькі мисливські літаки зі скорострілами. Старшин поліція відвезла до готелю, літаки запльомбували. Про подію повідомили французьку владу.

### ОГРАБИЛИ УНІВ. ПРОФЕСОРІВ.

У Кракові при вул. Жигмонта Августа 5 два елеґантні пани наняли дві кімнати нібито на дентистичне ателіє. Вони візвали сюди доцента університету ґінекольоґа д-ра Келера нібито до хорої жінки. Потім присилували Келера, щоби написав листи до 3 лікарів професорів: Гляца, Зубжицького, Темпки, щоби прийшли до згаданого мешкання. Коли прийшов проф. Гляц присилували його написати листа до жінки, щоби принесла 4 тис. дол. Жінка принесла жадані гроші. Тут застала чоловіка. Їй бандити відібрали гроші й також придержали її. Потім замкнули всіх на ключ і заповіли, що ключ віднесуть на вул. Томи ч. 22. до наймички проф. Ґляца. Коли бандити забралися, два професори висвободилися зі шнурів і зателефонували до поліції. Поліція обсадила дім, в якім живе проф. Ґляц. Небаром прийшов тут один бандит. Колиж побачив поліцію, поранився 6 рев. кулями. Склалося так, що в шпиталі зоперував бандита проф. Гляц. При ньому найшли 4 тис. долярів. Він зізнав, що називається Тома Славінський, має 41 літ, є фризієром у Бересті н. Б. Два спільники втекли.

---

# НОВИНКИ



— **Жіноча ґімназія УПТ у Львові.** Кураторія ЛШО на просьбу Головної Управи „Рідної Школи" замінила жіночі ґімназійні курси УПТ. на ґімназію з новим шкільним роком (від 1. вересня 1931). Завважимо, що „Рідна Школа" вже від трьох років безуспішно добивалося такого розпорядку і щойно тепер її заходи увінчалися успіхом.

— **Триденний курс для україністів.** За згодою міністерства освіти Кураторія ЛШО уряджує у Львові триденний курс для учителів української мови в державних і приватних ґімназіях та семинаріях. На цей курс (від 26.—28. травня) складаються прелекції університетських професорів та учителів середніх шкіл і прикладові лекції. Пп. Учителі, що бажають узяти участь у тому курсі, мають до 22. ц. м. надіслати зголошення доо Кураторії (відділ учительських семинарів) і додати, чи рахують нічліг у бурсі.

— **Загальні Збори Українського Допомогогового Комітету в Берліні** відбулися з кінцем мин. місяця при співучасти всіх активних членів Комітету. Після вислухання звідомлення з дотеперішньої діяльности Комітету, що вже від 6 років займається уділюванням правної допомоги українцям з Галичини, уділено уступаючому виділові абсолюторію і вибрано його наново з тим, щоб новий виділ у порозумінні з „Українською Громадою" заініціював справу орґанізації усієї української еміґрації в Німеччині, а зокрема звернув пильну увагу на наших сезонових еміґрантів, яким потрібна доконче відповідна культурна допомога. В склад нового виділу входять пп.: д-р Зенон Кузеля — І. голова, парох о. д-р Петро Вергун — урядуючий голова й інж. Мих. Селешко — ґенеральний секретар. Варто ще згадати, що цей комітет, зареєстрований судово як звичайне товариство, має майже 600 членів, здебільшого хліборобських робітників, що переважно вже довший час перебувають у Німеччині.

— **Маніфестаційний страйк авт та автобусів** відбувся вчора, в понеділок 18. ц. м., в цілій Польщі. Проголосили той страйк власники авт та автобусів від год. 7. рано до 24. в ночі на знак протесту проти надмірних оплат на т. зв. дороговий фонд. Львів прилучився солідарно теж до маніфестаційного страйку, тому вчора ні авт ні автобусів у нашому місті на вулицях не було.

— **Львівські вломники при роботі.** Нема тепер дня, в якому львівські вломники не далиб знаку своєї „діяльности". Вчора дісталися вони при помочі підкопу до крамниці Германа Вебе-

ра при вул. Джерельній ч. 11, звідки забрали чоколяду і цукорки вартости ок. 500 зол. Знов-же Павлина Дукар (Зигмунтовська 14) повідомила поліцію, що їй украдено з балькону два футра вартости ок. 2.000 зол. А кравець Ізраель Гертнер (Замарстинівська 1) потерпів ще більшу шкоду, бо злодії, що вломилися до його робітні в ночі, забрали йому ріжні матеріяли на убрання, вартости понад 4.000 зол.

— **За дівчину.** В неділю 17. ц. м. прийшло на ринку в Перемишлі до бійки за дівчину між відомими авантюрниками: Іваном Благутяком з одного і Володиславом та Йосифом Кохановичами з другого боку. В часі бійки Кохановичі поранили Благутяка ножами в той спосіб, що перетяли йому бючку на шиї, а потім утікли. Благутяка відвезло ратункове поготівля до шпиталю, а обох Кохановичів арештувала поліція. Стан Благутяка дуже тяжкий.

— **Самовбивство в Тустановичах.** У Тустановичах поповнив самогубство 86-літній старик Франц Грабовський, що втопився в ропному видолинку в лісі, недалеко церкви св. Миколая. Причиною самогубства була нехіть до життя.

— **Масове вбивство.** В Юськовичах 19-літній Михайло Микиевич вбив із револьвера свого шурина Сеня Германа, а жінку Сеня (а свою сестру) Марію тяжко ранив. Допустився цього вбивства на тлі спору з причини поділу грунту. Опісля вбивник поїхав залізницею до Городища Кор. та вбив 19-літню Анну Сомик (в якій любився від довшого часу, а яка його не хотіла). Її опікуна Ем. Томашевського поранив тяжко. За вбивником пустилися люди й поліція, та він застрілився біля будки ч. 51. на залізничім шляху біля Ходорова.

— **Пожежа.** Дня 13. ц. м. в год. 10. передпол. вибухнула пожежа у Волиці Деревлянській, пов. Камінка Струм. Згоріло 21 господарств, разом около 60 будинків. Погорільці залишилися без даху над головою і без шматка хліба в тяжкім часі переднівку. Шкода виносить около 500.000 золотих.

— **Присуд на „торговця" залізниці й Жигмонтової колюмни.** В суботу закінчився у Варшаві процес проти Альф. Циняна, який „продав" підміську залізницю, Жигмонтову колюмну, „виарендував" трамваєвий віз і т. п. робив трансакції, з яких жив. Циняна засудили на 3 роки тюрми. Кубяка, який помагав Циняновi розкручувати шини, засудили на рік вязниці.

— **Бомба в Подбродзю.** На стації в Подбродзю, де вже було кілька замахів, найшли бомбу. Віддали її для розгляду виленській поліції.

— **Винахід чи качка?** Берлінський хірург проф. Ґлюк мав придумати спосіб як переносити голосові струни помершої особи до горла живої. Цей експеримент мав би на меті „щіпити" в горлі голос співаків, який залежить від голосових струн. Отже Шаляпін або Пікавер співали би й по смерти не тільки в грамофоні, але й в чужім горлі. Тому, що в пресі надходить уже вакаційно-огірковий час, можна цю звістку трактувати покищо як „морського вужа".

— **Вічне перо відоме 175 літ тому.** Англійська преса приносить звістку, що в однім словнику з 1754 року є вже повна дефініція нинішного т. зв. вічного пера, а саме: перо зі срібла або міди, зроблене так, щоби в ньому було досить чорнила, яке могло би скапувати малими краплинами. Було це в часі, коли люди писали ще гусячими перами!

— **Французький президент над могилами синів.** Нововибраний президент Франції Думер підчас світової війни вислав до війська 4 синів і всі чотири згинули в боротьбі з німцями. Тепер, коли на днях Думера вибрали президентом, він зараз-же пішов зі своєю жінкою над спільну могилу своїх синів і довго молився за них. Як бачимо, французькі політики вміли бути патріотами не лиш на словах, але не жаліли для вітчини навіть своїх синів і то аж чотирьох. У нас не все воно було так. Не диво, що Франція побідила у війні й обєднала свої землі.

— **Шпиталь для залюблених.** Відомий французький лікар нервових недуг і недуг мозку, психіятр д-р Мартен доказав статистично, що найбільше вбивств, самовбивств і всяких злочинів виконують залюблені особи. Цей лікар твердить, що таких залюблених злочинців не треба замикати до арешту, але до лічниці так як нервово хорих. Він справді видумав нові способи лікувати „залюблених варятів", як це він називає і йому вдалось вилічити багато своїх пацієнтів так радикально, що ті особи, які у любови хотіли себе застрілити або застрілити дівчину, чи то суперника, вийшовши з лічниці, сміялися зі своїх злочинних замірів, з улюблених жінок та ставали нормальними людьми.

— **Кріваві вибори в Єгипті.** Підчас виборів до парляменту прийшло 14. ц. м. до великих заворушень, підчас яких в самім Каїро згинуло 10 осіб. Юрба спалила кілька автомобілів та поранила 12 поліцаїв.

# З судової салі.

## ПРОЦЕС ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО УВО В СТРИЮ.

(Від нашого кореспондента.)

Перед стрийським судом присяглих розпочався в понеділок 18. ц. м. процес проти восьмох молодих українців, обвинувачених у приналежності до УВО. Акт обвинувачення, який прочитано на розправі, говорить: **Петро Рішка,** 19-літній учень торговельної школи, родом з Дуліб, **Олекса Боднар,** робітник з Перегінська, **Роман Лебідович,** учень VIII. кл. гімн., родом з Городища, пов. Тернопіль, **Степан Грущак,** 19-літн. торговельний помічник, родом зі Стрия, **Василь Яцків,** учень VIII. кл. гімн. зі Стрия, **Степан Луцик,** 24-літній торговельний помічник зі Стрия, **Юліян Найда,** 22-літн. торговельний помічник, родом з Курник, пов. Перемишль і **Юліян Іванчук,** 19-літній гімназист зі Щирця, обвинувачені в тому, що в 1930 році приступили до УВО, яка старається організувати акти терору та саботажі з метою відірвати Сх. Галичину (Малопольщу) від Польщі і створити незалежну Українську Державу шляхом викликання домашньої війни в польській державі, чим усі підсудні виконали злочин головної зради (§ 58 ц. і 59 б. карного закону).

Докази вини: Слідство виказало, що УВО, стараючись щороку 1. листопада зорганізувати українську маніфестацію проти Польщі і викликати за кордоном опінію, начебто український нарід бореться далі і хоче визволитися зпід польської влади, уладила 1. листопада 1930 р. на стрийськім кладовищі на могилах українських вояків провокуючу демонстрацію, яка обурила спокійне польське населення. Того то дня кількох українців, між ними Рішко, Іванчук, Боднар і Грущак, переходячи біля могили польського вояка, плювали на ту могилу і дефілювали перед тією могилою, насміхаючись у цинічний спосіб.

Поліцаї Лянь і Віхоть, сховавшись за кущі, бачили це й арештували Рішку, як ватажка тієї групи. При ревізії в домі Рішки найдено лист до брата в Америці, в якім Рішко чорними барвами малює положення українців під Польщею, згадує знущання над українцями і тенденційно повідомляє американських братів, що в Польщі гине в тюрмах 200.000 синів України. Дальші тайні інформації поліції виказали, що Рішко бере участь у тайних нарадах і сходинах УВО. При другій ревізії в Рішка сконфіскували заборонений тризуб і пісню „Не пора проклятим ляхам служити".

Тепер вже було безсумнівною річю, що Рішко належить до УВО, до чого він, по короткім вагані, признався, обороняючи себе тим, що до УВО втягнув його Олекса Боднар, який і заприсягнув його та намовляв тими словами: „Українці не сміють безчинно сидіти, тому треба шукати „файних хлопців" та творити боєву організацію". Хлопці найшлися і вони сходились над рікою Стриєм, де відбувалось і заприсяження тих хлопців на револьвер. Командантом пятки УВО був Боднар. Лебідович мав виклади п. з. „Катехизм українського державника". Першим обовязком „пятки" було підпалити павільон „Звйонзку Стшелецкого" та вагони на залізниці. Лебідович заперечив, начеб належав до УВО, але признався, що викладав товаришам „катехизм українського державника". Так само Яцків до нічого не признався. Не признався також ні Грущак ні Найда ні Луцик, але зізнання Рішка є доказом їх вини, тимбільше, що Боднар пізніше теж признався, що належить до УВО, та що до його „пятки" належали, Рішко, Луцик, Найда і Грущак. У слідч. судді Рішко і Боднар відкликали зізнання, заявляючи, що поліція їх била і тому вони признались, що належать до УВО, хоч в дійсности до УВО ніколи не належали.

Акт обвинувачення опирається також на зізнаннях сімох свідків, здебільша поліцаїв та урядовців маґістрату.

Обвинувачених боронять: д-р Гарасимів, д-р Баран, д-р Лужецький, д-р Калуський, радник Думин і д-р Домбчевський.

Про хід нинішньої розправи напишемо докладніше завтра.

# Дописи.

ХОДОРІВ. **(Шевчиківське свято).** В неділю 17. ц. м. відсвяткувала Ходорівщина 70-ті роковини Шевченкової смерти гарним концертом. Філія Т-ва „Просвіта" в Ходорові постаралася про добрі мистецькі сили, так, що загальний рівень концерту був багато вищий, ніж це буває звичайно на подібних провінціональних імпрезах. Із багатої та ріжнородної програми концерту на особливу увагу заслуговує в першу чергу річева, змістовна промова пос. С. Кузика з Рогатина, який зумів пірвати із шаблоном порожних, лише фразами уквітчаних Шевченківських промов, а дав, навпаки, доволі цікаву інтерпретацію Шевченкового „Заповіту", аплікуючи його на сучасне наше життя. З мистецьких сил небуденний успіх мав мішаний хор філії Т-ва „Просвіта" з Жидачева під срудою п. Климковича. Хор цей виконав цілу низку народніх пісень та композицій на слова Шевченка і треба признати, що вивязався із свого завдання дуже гарно. Як в інтонаційному огляді, так і щодо взірцевого зіспівання, динаміки й тінювання цей хор виконав усі точки бездоганно. Оскільки диригентові вдалосяб довести до того, що альтовий голосовий матеріял звучав більш культивовано, то хор філії „Просвіти" в Жидачеві можнаб сміло зачислити до кращих наших хорів. Зацікавлення викликав також виступ орхестрового ансамблю з Жидачева, зложеного з 9 осіб. Ця імпровізована орхестра виконала декілька популярних композицій, між ними теж вязанку українських пісень. І хоч мистецьке виконання залишало багато дечого до бажання (недостача зіграння, недодержування ритмів і нечиста інтонація), то все таки ця смілива спроба в ділянці так дуже занедбуваної у нас орхестральної музики заслуговує на признання. Свято розпочалося відспіванням Шевченкового „Заповіту", а на закінчення подякував виконавцям програми голова ходорівської філії „Просвіти" о. Т. Прийма, після чого всі присутні відспівали національний гимн.

ОСТРІВ, ПОВ. ТЕРНОПІЛЬ. **(Концерт у честь Шевченка).** В неділю, 5. травня ц. р., відбувся в Острові у просторій салі читальні „Просвіти" святочний концерт у честь Шевченка. Погідний день дав змогу прийти кожному, хто відчував, що це небуденне свято. І громадяни Острова, а головно жіноцтво та молодь, виповнили щільно велику салю. Мішаний хор під умілою управою гром. Анткова Михайла відспівав зовсім поправно кілька пісень, а декламації поезій Шевченка робили якнайкраще враження. Святочну промову виголосив гром. Василь Зачинський з Тернополя. По відспіванню національного гимну розходились зібрані з цього свята піднесені на дусі та з твердою вірою у сповнення цих ідей, які у своїх творах голосив Шевченко. Слід замітити, що Острів — це одна з тих громад, яка від цілого ряду літ святкує память нашого національного пророка з належною шаною та пієтизмом.

# СПОРТ

**Сокіл IV.—Луг 3:0 (1:0).**

Товариські змагання, які відбулись на площі Гасмонеї, виграв заслужено Сокіл IV., для якого двоє воріт добув з гарного пробою Чорний. Треті ворота добув дебютуючий Цибик при помочі воротаря Лугу. Дружина Лугу добре презентується, одначе мало зіграна; по пильнім тренінгу може сподіватись гарних осягів. Склад Сокола дібраний і не треба його змінятн, а дати — тільки змогу зігратися.

**Коломия. Пролом—49 п. п. 4:4.**

Змагання за мистецтво Б-кляси, розіграні в четвер 14. ц. м. Пролом був на цілу клясу ліпший і заслуговував рішуче на перемогу. Тільки пех і стрілова анемія нападу Пролому спричинили те, що він мусів вдоволитися ремісовим вислідом.

**Станиславів. Гірка—Пролом 4:3 (1:3).**

Змагання за мистецтво Б-кляси (17. ц. м.) вирішила у свою користь незаслужено Гірка, яка веде тепер безапеляційно в мистецтвах Б-кляси станиславівської півокруги, бо на розіграних 5 змагань здобула всі 10 пунктів. Проломом він уже в першій половині 3:1 і думаючи, що має вже запевнену перемогу, грав у другій половині так легкодушно й хаотично, що остаточно зійшов з грища — проти всякого сподівання! — переможеним. Тепер дружина Пролому з 3 здобутими пунктами опинилася на мало почесному передостанньому місці в табелі мистецтв Б-кляси, маючи над собою: Гірку, Станиславовію, Гакоаг, Реверу II. і 49 п. п. (Коло-

мия), а за собою тільки Єдність, що одинока з 7 Б-клясових дружин не здобула досі ні одного пункту в мистецтвах.

**З діяльности УСК „Богун" у Бродах.**

В суботу 9. V. відбулися змагання в копаним мячі між дружинами УСК „Богун" (Броди)—ЗКС 43 п. п. (Броди) з вислідом 4:3 (3:1) в користь Богуна.

Дня 10. V. відбувся в Бродах біг навпростець на 3000 м. I. місце здобув Добош з львівської Погоні (служить при війську в Бродах) в часі 9.35 м., II. М. Матвійчук (Богун) 9.37 м., III. В. Лучкань 10.1 м.

В суботу 16. V. відбулися змагання в копаним мячі між УСК „Богун" (Броди)—СКС „Сокул" (Броди). Вислід 2:0 (0:0) в користь Богуна. В Богуні добрі І. Андріішин і Гомотюк. Судиював Роман.

## Нові книжки й журнали.

### КНИЖКИ.

**Ж. Куртлін:** ЗГІДЛИВЕ ПОДРУЖЖА, комедія на 1. дію. Львів. Видавництво „Театральна Бібліотека „Русалки".

### ЖУРНАЛИ.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО, орґан „Взаїмної Помочі Українського Вчительства". Виходить двічі в місяць, Львів 1—15. травня 1931. Ч. 9—10. Рік XIX.

MORZE, organ Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Warszawa, maj 1931. Nr. 5.

O CZEM POWINIEN WIEDZIEĆ KAŻDY BLACHARZ, podręcznik dla blacharzy. Nakład: Biuro Rozdzielcze zjednoczonych polskich walcowni blachy cynkowej w Katowicach. 1931.

REVUE INTERNATIONALE D' AGRICULTURE, II—me partie, Bulletin mensuel de Renseignements economiques et sociaux. Rome 1931.

### НОТИ.

**В. Безкоровайний:** ГУЦУЛКА, Гуцульський танок на цитру. Золочів-Львів. Всі права застережені.

**В. Безкоровайний:** ПІСНЯ БЕЗ СЛІВ на фортепян. Золочів-Львів. Всі права застережені.

## Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 18. травня 1931 р.: масло експортове і десерове пріма 4·50 зол за кільо; молоко 23—25 сот.; літра сметани 1·40 зол.; копа яєць 4·60 зол.

—о—

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Міський Театр:**

Вівторок, 19. травня, година 7·30 веч. „Весілля в Голівуді", оп. О. Штравса.

Середа, 20. травня, година 7·30 веч. „Богема", опера Пуччінія.

Четвер, 21. травня, година 7·30 веч. „Від казки до казки", балет Недбаля. — Ювилейний вечір Ст. Фадішевського.

**Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):**

Щодня „Гальо! Радіо Шикаго", песа Норта.

**Малий Міський Театр:**

До пятниці 22. травня включно театр замкнений.

**Цирк Станевських на площі Бема**

два щодня представлення в год. 8·20 веч., а у вівтірки, середи та неділі також пополудневі представлення в годині 4-ій.

## Кіна.

**АПОЛЬО:** Звукова фільма „Він і його сестра" (Власта Буріян, Анні Ондра).

**КАСІНО:** Звукова мадярська фільма „Грай, цигане!"

**КОЛЬОСЕИ:** Звукова фільма „Шалена дівчина".

**ЛЕВ:** Звукова фільма „Король прошаків".

**МАРУСЕНЬКА:** Звукова фільма „Мароко".

**ОАЗА:** Звукові фільми: „На фронті нічого нового", „З Бирдом до Південного бігуна".

**ПАЛЯС:** Звукова фільма „Примхи мадам Помпадур" і „Хаджі Мурат".

**ПАН:** Звукова фільма „Роман над Ріо Гранде".

**ПАСАЖ:** „Воєнним шляхом" (Кен Мейнард). „Велика парада збиточників" та додатки.

**ПРОМІНЬ:** „Князь Орлов".

**ФАТАМОРГАНА:** „Гріх Інги" (на осн. Стефана Цвайга).

**ХИМЕРА:** „Завдаток на щастя" і звуковий додаток.

**СТИЛЕВЕ:** „Голубиця" (Норма Тальмедж) та виступи Бронислава Броновського.

**УТІХА:** „Твої уста так спокушували мене", „Гільтай" (Род ля Рок).

## Програма радіо.

**Вівторок 19. травня 1931.**

**Варшава** (1411,8) 17·45 Концерт. **Берлін** (419) 18·00 Виступ співачки Зіґріст. **Рим** (441,2) 17·00 Концерт. **Прага** (486,2) 16·30 Концерт. **Відень** (516,4) 12·00 Концерт. **Будапешт** (550,5) 9·15 Легка музика. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт. **Ленінград** (1000) 14·00 Концерт. **Москва** (1481) 12·00 Концерт.

**Середа 20. травня 1931.**

**Варшава** (1411,8) 17·45 Концерт Штравса, 20·15 „Нинішня Москва". **Давентрі** (348,9) 16·30 Симф. концерт. **Відень** (516,4) 20·20 „Олсандер цвіте" драма Раб. Тагора. **Міляно** (500,8) 20·45 „Гейша", оп. Джонса. **Рим** (441,2) 20·50 „Турандот" оп. Пуччіні. **Париж** (1724,1) 21·45 „Ле неж д' Антан". **Москва** (1481) 12·00, 15·00, 18·00, 18·20 Концерт. **Харків** (937,5) 15·00, 20·00, 20·30 Концерт.

## ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

**Вівторок 19. травня 1931 р.**

11·58 Сигнал часу. 12·10, 15·20, 16·25, 19·25, 19·50, 22·15 Грамофонові плити. 15·00 Господарський комунікат. 15·50 Відчит. 17·15 „Лічнича вартість польських сіркових і гірких мінеральних вод". 17·45 Концерт. 18·45 Всячина. 19·10 „Суґестивна сила середовища праці". 19·35 Пресовий радіовий денник. 20·00, 22·00 Фейлетони. 20·15 Концерт і літературна чвертьгодина. 20·30 „Робітники й радіо". 22·50 Танкова музика.

**Середа 20. травня 1931 р.**

11·58 Сигнал часу. 12·20, 15·20, 16·35, 17·05, 19·25, 19·55, 22·35 Грамофонові плити. 15·00 Господарський комунікат. 16·15 Авдиція для наймолодших. 16·45 Балачки із старшою молодю. 17·15 Відчит. 17·45, 21·35 Концерт. 18·45 Всячина. 19·10 Рільнича скринька й біржа. 19·40 Пресовий радіоденник. 20·00 Літературна балачка. 20·15 Фейлетон. 20·30 Легка музика. 21·20 Музичний відчит. 22·50 Музика.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

**20-літній Зїзд Товаришів,** *що зложили іспит зрілости в українській ґімназії в Перемишлі 1911 р. відбудеться дня 25. травня ц. р. в Перемишлі. Хто з Товаришів не зголосив ще своєї участи, хай зробить це негайно на адресу: Олександер Костик, Львів, Ринок 10. „Діло". Збірка в год. 8-ій в Катедральній церкві.* — **Д-р Дашкевич Роман, Костик Олександер.**

**Кооп. Український Театр у Львові. Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові.**

Ходорів:
- 19. V. „Лялька" Премієра.
- 20. V. „Чесна Сузанна".

Стрий:
- 21. V. „Жінка, що вбила".
- 22. V. „Лялька".
- 23. V. „Життя Парижа".
- 24. V. Чесна Сузанна.
- 25. V. переїзд театральної дружини до Дрогобича на кілька вистав. Адміністрацію театру веде І. Волощук.

**З прив. коед. ґімназії „Рідної Школи" з правом прилюдности в Золочеві.** Вступні іспити до кляс II.—VIII. відбудуться дня 20. червня, до I. кляси 30. червня ц. р. в 8. год. рано. Подання вносити до дня 15. червня. З днем 1. червня відкриється приготовний курс до I. кляси, якщо зголоситься відповідна скількість кандидатів. — **Управа.**
2049 2—3

**Кружок „Рідної Школи"** в Станиславові відкриває з днем 1. IX. 1931. однорічний учительський курс для абсольвентів (-ок) ґімназії. Абсольвенти курсу мають першенство перед абсольвентами учит. семинарії. Зголошуватися до 1. VI. на адресу: „Кружок „Рідної Школи" Станиславів, вул. Голуховського 54.
2041 2—3

**Українське Природничо-Математичне Т-во в Празі** влаштовує в четвер дня 21. травня ц. р. в 4. год. пополудні трицяті членські збори в помешканні Т-ва, Praha II, Skolska 8. Денний порядок: 1. Дискусія на тези реферату проф. Дм. Чижевського: „З історії астрономії та астрольоґії". 2. Біжучі справи. — Гостям раді.

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

**А**ЛЬБОМ стрілецьких пісень Ярославенка на фортепян зі словами, коштує 10 золотих. 2012 3—10

**Г**ОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 1538

**К**ОНЦИПІЄНТА рутинованого, обізнаного з провінціональною практикою, солідного, здібного самостійно вести канцелярію — прийме зараз адвокат Д-р Будак у Сколім. Подати умови. Неприняті оферти без відповіди. 2047 2—3

**К**АГАНЦІ й ремені для псів поручає найдешевше робітня **Барера**, пасаж Гавсмана. 2028 1—?

**К**РИНИЦЯ. Повідомляю, що відчинені пансіони „Зніч" (ul. Jasna) комфорт повний та „Владислава" (Aleja Lipowa) скромніший, які вестиму і в цьому сезоні. — Кухня смашна та здорова. Кімнати сонячні. В травні та червні ціна від 7 зол. — **Софія Яблонська**
2056 1—2

**ДО СИТКІВКИ** паризькі пліси, декатиза. Козловська, Академічна 22. I. пов. Контора: Льва Сапіги 28. 2058 1—3

## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОПЕРАТОР

**Д-р Д. САССОВЕР**

ординує в недугах хірургічних. Лікування жилаків

ЛЬВІВ, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51.
1953 8-30

**МАНЯВА коло Солотвини.**

Вілля ясна, положена в здоровім місци при головнім гостинці над річкою, трифронтова, поверхова, з 2-ма кухнями і яринним городом зараз до винайму на рік або на сезон. — **Софія Кейван.** 2029 5-5

## Загальні Збори

**Кооперативи „Український Театр" у Львові**

відбудуться в понеділок дня 8. червня 1931 р. в год. 6-ій вечором у салі „Українська Бесіда" вул. Рутовського, ч. 22. I. п. з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 2) Звіт з діяльности, предложення і затвердження рахункових замкнень за рік 1930. 3) Звіт Контрольної Комісії і Абсолюторія за рік 1930. 4) Розділ чистого зиску. 5) Вибір двох членів і двох заступників членів Надзірної Ради. 6) Внески. Якби в год. 6-ій не було комплету, то в год. 7-ій того самого дня з тим самим порядком нарад відбудуться другі Загальні Збори без огляду на число присутніх членів. **Надзірна Рада.**

**„КІНО"** ч. 10. вже появилося в розпродажі. Багатий зміст, гарні ілюстрації. Просимо всіх прихильників Х Музи жадати „Кіно" по всіх книгарнях та бюрах денників. — Адреса: Кіно, Львів, вул. Бляхарська ч. 8/I. 3—3

## Загальні Збори

**Мінерального Живиця „ЧЕРЧЕ" Спілки з обм. пор. у Львові**

**відбудуться дня 27. травня 1931 р. в год. 4. поп. у салі засідань Центробанку — Львів, Ринок 10/I. з таким порядком нарад:**

1. Відкриття Зборів.
2. Звіт з діяльности разом із замкненням рахунків і білянсом за рік 1930.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Внесення Надзірної Ради щодо побільшення основного капіталу через додаткові вплати давніх спільників і приняття нових спільників.
5. Доповняючий вибір одного члена Надзірної Ради на один рік.
6. Внески і запити.

Якби згідно з постановами контракту Спілки не явилося відповідне число спільників, що репрезентували би 50 % основного капіталу, то годину пізніше відбудуться другі Загальні Збори в тім самім льокалі і з тим самим порядком нарад, на яких до важности ухвал буде треба приявности спільників, що репрезентують 30 % основного капіталу.

Львів, дня 16. травня 1931 р.

За Надзірну Раду Мінерального Живиця „Черче", Сп. з обм. пор.

Д-р Маріян Панчишин, голова. Ярослав Колтунюк, секретар.

## Найдешевші книжки!

МИХАЙЛО ВОЗНЯК

**ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ**

До звязків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

**ШЕВЧЕНКО і КНЯЖНА РЕПНІНА**

Ціна 1·50 зол., на почт. перес. 50 сот.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

**КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР**

Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

**СМІХ ЗЕМЛІ**

Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 2·10 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

**Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть**

Ціна 8·— золотих — без пересилки

АЛЬФОНС ДОДЕ

**МАЦІЦЬКИЙ**

Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3·— зол., з почт. пересилкою 4·— зол.

**Можна дістати в Адм. „Діла" Львів, Ринок 10. II. п.**
**або в книгарнях.**

„Underwood" фабрично нова зол. 590·—

**ЗНИЖКА ЦІН**

„Underwood" фабрично нова зол. 590·—

Продаємо машини до писання бюрові і подорожні нові і rebuild, а саме:

„Underwood", „Remington", „Smith Bros" і „Royal"

по знижених цінах і на догідних умовах.

Тел. 23—11 „POLTYP" Тел. 23—11
ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА, ч. 20.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10.